

celnici resp. veřejném skladišti Řecka, nebo který byl předán k dopravě do dne uveřejnění tohoto opatření prokazatelně s výslovným určením do Řecka, bude povoleno jen cestou soukromých kompensací.

(2) Ostatní československé zboží, které v den uveřejnění tohoto opatření je v některé celnici resp. veřejném skladišti Řecka, nebo které bylo předáno k dopravě do Řecka do dne uveřejnění tohoto opatření, bude zapláceno prostřednictvím zvláštního účtu A.

čl. III.

Zaplacení československého cukru vyvezeného do Řecka (čl. I, odst. 1 a čl. II, odst. 1) bude provedeno všeobecně jen tehdy, předloží-li vývozce cukru výplatnímu místu v Československu opis faktury vidovaný vyslanectvím republiky Československé v Athénách.

čl. IV.

Ustanovení čl. I až III tohoto opatření se vztahují též na československý cukr vyvezený do Řecka prostřednictvím třetích států, jehož proplacení by bylo požadováno v přímém platebním styku československo-řeckém.

čl. V.

Placení hodnoty řeckého zboží dováženého do Československa bude povolováno výhradně cestou soukromých kompensací. Řecké zboží, jehož hodnota nepřevyšuje netto 5000 Kč franko hranice Československa, může býti podle volby dovozeovy placeno též na zvláštní účet A.

čl. VI.

Až do doby, než bude v Řecku propláceno československé zboží, které v den uveřejnění tohoto opatření jest v některé celnici resp. veřejném skladišti Řecka, nebo bylo předáno k dopravě do Řecka do dne uveřejnění tohoto opatření, budou platy jakéhokoliv způsobu za zboží dovážené z Řecka do Československa povolovány jen v takovém rozsahu, v jakém bude v Řecku zboží shora uvedené uvolňováno ku proplácení.

V Praze dne 21. února 1935.

Národní banka Československá

Guvernér:

Dr. Engliš v. r.

Bankovní rada:

Smělý v. r.

Vrchní ředitel:

Dr. Peroutka v. r.

27.

Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 13. února 1935

o uložení dalších přístupních listin k Úmluvě a statutu o režimu splavných cest mezinárodního významu, Dodatečnému protokolu k Úmluvě, a Prohlášení, kterým se uznává právo států, jež nemají mořského pobřeží, na vlajku, sjednaným v Barceloně dne 20. dubna 1921.

Podle čl. 5 Úmluvy o režimu splavných cest mezinárodního významu a odst. 7 Dodatečného protokolu k Úmluvě přistoupily tyto další státy:

A. k Úmluvě a statutu:

Turecko (27. června 1933);

B. k Dodatečnému protokolu Úmluvy:

Turecko (27. června 1933);

C. k Prohlášení:

Německo (10. listopadu 1931), svobodné město Gdansk (10. ledna 1933) a Turecko (27. června 1933).

Podle čl. 6 Úmluvy nabyla Úmluva působnosti pro tyto státy devadesátý den po tom, co generální tajemník Společnosti národů přijal oznámení o přístupu.

Vyhláškou touto doplňuje se vyhlásovací doložka Úmluvy č. 267/1924 Sb. z. a n. a vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 7. května 1931, č. 89 Sb. z. a n.

Dr. Beneš v. r.

28.

Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 13. února 1935

o uložení ratifikační listiny Norska k Mezinárodnímu ujednání o vývozu kostí, sjednanému v Ženevě dne 11. července 1928, a k Protokolu ujednání.

Podle čl. 8 Ujednání uložilo Norsko u generálního tajemníka Společnosti národů dne 26. září 1930 svoji ratifikační listinu k Ujednání a k Protokolu.

Vyhláškou touto doplňuje se vyhlásovací doložka Mezinárodního ujednání o vývozu kostí č. 139/1929 Sb. z. a n.

Dr. Beneš v. r.